

in epistolam II ad Timotheum I

Incepit deuotissima expositio eiusdem angelici doctoris gloriosi rhome aquinensis ordinis fratrum predicatorum super secunda epistola eiusdem sanctissimi pauli gentium apostoli ad Timotheum.

Octe et die

Dest vrebatur et gelu regnante. Genes. 31. Proba fuit iacob ostendens et comedens curam pastozalem ac pastorale officium. In quo circa hoc officium tria ponuntur scilicet afflictiones: patientia sollicitudo. Primum est quod sine itermissione dum cura gregi gerere. Tunc dicit. Nocte et die nocte oratione: die eruditio. Esa. 21. Sup speculam domini ego sum stans lugit per diem: et super custodiadum ego sum stans totis noctibus. Quod per diem id est tempore prosperitatis: et per noctem id est tempore adversitatis. In quibus prelatus debet respicere curam gregis. 2. Cor. 6. Per arma iustitiae a dextris et a sinistris regnante. Prover. 17. Omnis tempore diligit qui amicus est regnante. Secundum est quod maxime prelato patientia necessaria est. Debet enim prelatus propter gregis salutem omnia sustinere. 1. Jo. 10. Bonus pastor animam suam dat pro omnibus suis regnante. Prover. 19. Doctrina viri per patientiam noscit. Unde dicit. Et tu id est seruio iniustis persecutionis. Tac. pmo. Exortus est sol cum ardore et arescunt sensus regnante. Hunc id est timore futurorum. 2. Cor. 7. Foris pugne in tuis timore regnante. Tertium est quia presbi in sollicitudine ut dicitur Roma. 12. Et hoc expellit somnum negligenter unde subditur Genes. 31. Fugiebatque somnus ab oculis meis. Prover. 6. Discurre festina sicut amici tuu ne des oculis tuus somnum regnante. Ecce ergo hec verba materie huius epistole conuenient. In prima enim instruit eum de ordinatione ecclesiastica. In hac autem secunda agit de sollicitudine tanta pastorali ut etiam martyrium sustinet pro cura gregis ut patet in prologo.

Capitulum primum

Daulus apostolus iesu christi per voluntatem dei secundum promissionem vite que est in christo iesu. Timotheo charissimo filio: gratia et misericordia et pax a deo nostro et christo iesu domino nostro. Dividitur autem hec epistola in salutationem et narrationem: secunda ibi. Gratias ago regnante. Tertiis primo ponitur persona salutans. Secundo persona salutata. Tertio bona optata. Persona salutatis describitur ex nomine paulus quod sonat modicitate quod ei coepit propter humilitatem mentis et tribulationem que factum dominum parvum. In tantum et christus secundum minoratus propter passiones. Heb. 2. Num qui in modico ab angelis minoratus est regnante. Terci ex dignitate quam primo ponit. Secundo dignitatis originem. Tertio fructum. Dignitas est magna quod est apostoli missus a christo. Luc. 6. Elegit duodecim ex ipsis quos etiam aplos nominauit regnante. Hanc dignitatem adeps est et plus oibus laborant. 1. Cor. 15. et 1. Cor. 2. Qui operatus est petro in apostolata circumsisione operatus est et mibi inter gressus regnante. Hugo aplatus est voluntas dei. Tunc dicit. Per voluntates dei quam quidam preuenient quia se ingerunt: contra quos dicit Hebreos. 5. Memo assumit sibi honores: sed quod vocatur a deo tanquam aaron regnante. Tunc quidam punitur propter peccata propria. Job. 34. Qui regnare facit hominem hypocritam pro-

pier peccata populi regnante. sed hic per voluntatem dei. Secundum dicit quod non per voluntatem suam. Fructus autem non est aliud quam terrenus sed secundum promissionem. I. ad consequendam vitam eternam promissa a christo. Hic dicitur finis prelatorum. 1. Cor. 9. Illi quidem ut corruptibile coronam accipiunt nos autem incorrupta. Nam regnante. Qui ad iustitiam erudiant multos quasi stellae per perpetuas eternitates regnante. Persona salutata est timotheus filius eius ab eo conservatus. Act. 16. Charissimum quod sibi una nuntiavit. Phil. 2. Memorem habeo tam uirginem regnante. Hosna optata sunt tria scilicet gratia per quam est remissio peccatorum: misericordia per quam consequitur finale bonum. Pax. 1. trans quietillitas mentis: hec competit plato qui ad hoc ponitur ut pacem perciret. Jo. 20. dixit dominus. Pax vobis. Et precepit intrantibus domum pacem offerre ei ut habeatur Mat. 10. Et hoc a deo precepit qui est dator ois boni. Iac. pmo. Ita et iesus christus regnante qui est mediator in qua inquit hoc deus et homo 2. Pe. pmo. Per quem maxima nobis et preciosa promissa donauit.

Lectio secunda.

Gratias ago deo meo: cui seruio a per genitorib[us] meis in conscientia pura et sine intermissione habeam tui memoria in orationib[us] meis nocte ac die desiderans te videre. Memor lachrymarum tuarum ut gaudio implear. Recordatione accipies eius fidei que est in te non ficta: que et habitabit primus in aula tua loide: et matre tua eu[n]ice certus sum autem quod et in te. Hic incipit epistola narratio in quam primo munus eius nostra presentes p[ro]fessiones. Secundo contra futura p[ro]cula ecclie. 3. cap. ibi. Hoc autem scito regnante. Tertio primo inducit ad instantias predicationis quod tunc erat causa et occasio p[ro]secutionis. Secundo horat ad sustinendas tribulationes propter christum ibi. Tu ergo regnante. 2. cap. Tertio primo memorat bona ipsius timothei. Secundo horat eius ad viu[er]e bonorum per instantiam predicationis ibi. Per quam regnante. Tertio ponit se in exercitu ibi. In quod postulat suu regnante. Tertio primo ponit affectum quem habebat ad timotheum. Secundo ponit bona huic quod prouocabat eum ad hunc affectum ibi. Memor regnante. Affectus ostendit per duo secundum p[ro]rationem et desiderium. Et in gratias agit deo de affectu quem habet ad timotheum quod est caritas et charitas est principale dominum. Quasi dicit. Reputo me grām p[ro]secutū quod sic senserū affectus habeo ad te. Et dicit. Deo meo cui sp[irit]ualiter seruio a pergenitorib[us] meis non a parentib[us] carnalib[us]: quod p[ro]me Thess. 1. Propter venit p[ro]torum saluos facere quod prius sum ego: et seruio derivato a pergenitorib[us] meis. I. patriarchis et prophetis qui deo sincere servierunt. Et de apergitorib[us]: quod filii faciliter imitantur p[ro]fectionem paternam: tunc quod instruuntur ab eis ut thobia sint quod etiam boni facilius imitantur amicos. Et quod seruio eis: In scia pura: quia ut habeat Abac. 1. Nudi sunt oculi tui dñe ne videat malum et respice re ad iniqtatem non poteris regnante. 2. Cor. pmo. Sicut nra hec hec est testimonium scie nra. De quo agit gratias: quod sine intermissione sive die prosperitatis sive nocte aduersitatis oritur per te. Tunc ex desiderio. id dicit. Desiderans te videre. secundum p[ro]pter consolaciones virtutis. 3. Cor. 1. Desidero enim video re vos regnante. Unde cu[m] dicit. Memor regnante. o[ste]ndit bona quod erat in timotheo. Et primo comemorat affectum eius ad se. Secundo fidem ad deum ibi. Recordatio regnante. Dicit ergo. Memor lacrymarum quod effundit quoniam discelit ephesum ab eo paratus ad martyrium. Tertio lachrymarum quod fudit in orationib[us]: et hoc ut gaudio impletar. I. hec memoria replet me gaudio Phil. 2. Implete gaudium meum regnante. Tertio memor fidei ad deum. Finis.

Explanatio sancti Thome

dem eius, primo cōmemorat. Sc̄do ostendit eam a parentib⁹ deriuatā ⁊ nō nouiciā. Dicit ergo. Recordatiō nem. Et. Fides necessaria est prelato qui ē fidei custos. Heb. 11. Sine fide impossibile est placere deo. Et dicit. Nō fictā. Cetera enī p opera bona. Iac. 2. Ostende mihi sine opibus fidem tuam: ego ostenda tibi ex operib⁹ illa dem meā. I. Limo. 1. Finis pcepti ē charitas. Et. Sap. pmo. Effugiet fictū. Et. hec non noua: sed habitauit primū in aia tua. Et. 16. dicit q̄ fuit filius mulieris vidue. Certus autem vel per reuelationem vel per indicia q̄ et in te.

Lectio tertia.

Dopter quā cām ammoneo te vt re p̄fusces ḡam dei que est in te p̄im positionē manū mearū. Nō enim dedit nobis deus spiritū tumoris: sed virtutis ⁊ dilectionis ⁊ sobrietatis. Noli itaq̄ erubescere testimonij dñi nři: neq; me vincut̄ eius: sed collabora euāgelio fm̄ virtutē dei qui nos liberauit ⁊ vocauit vocatiōe sua sacta: nō fm̄ opa nřa: sed fm̄ ppositū suum et ḡam q̄ data ē nobis in xp̄o ieu ante tpa secularia. Manifestata ē aut̄ nūc q̄ illuminatiōne saluatoris nři ieu xp̄i. qui destruxit q̄dem mortem: illuminauit autē vitam ⁊ incorruptionem per euangelium.
Supra p̄mēdauit enī de bōis gratiis: hic hortat ad vñi gratiutorib⁹ dator p̄cipue p̄dicatōe euāgeli⁹. Et p̄io monet generalis ad vñi date sibi gr̄e. Sc̄do specificat q̄ lis sit vñi gr̄e ibi. Noli itaq̄ erubescere. Et. Itē primo ponit monitionē. Sc̄do ei⁹ rōne ibi. Nō em̄ dedit nobis. Et. Dicit ergo. Fides non ficta in m̄re ⁊ aula ⁊ in te est. Propriet quā cām. H̄ra del ē sicut ignis qui q̄ obtegitur cinere nō luet: sic gr̄a obtegit in bose ⁊ torpore vel humānū timorē. Unū ⁊ timothe⁹ effec⁹ pusillanimis torpuerat circa p̄dicationē. Et iō dicit. Veluscita grām sopia. I. Tēk. 5. Spūm nolite extingue. Et addit. Que ē in te p̄ impositionē manū meaz a q̄sc̄ ordinat⁹ erat ep̄s. In qua man⁹ impositione dara ē ei gr̄a spirit⁹ sancti. Deinde cū dicit. Nō em̄ tc̄. ponit rō monitionis ⁊ sumit ex cōditione diuinoy muney. Qui em̄ accipit munus operā fm̄ cōgruentia muney: ergo fm̄ conditionē diuinoy muney debem⁹ deo seruire. Et autē duplex spūs hui⁹ mundi. Et horum distinctio ē: spiritus em̄ significat amorē q̄ nomē spūs impulsione importat⁹ ⁊ amor impellit. Duplex aut̄ ē amor: sc̄z del ⁊ hic ē p̄ spūritū dei ⁊ amor mundi ⁊ hic est p̄ spūm mundi. I. Lōz. 2. Nō em̄ acceptim⁹ spūm hui⁹ mundi. Et. Spūs aut̄ mundi facit amare bona mundi ⁊ timere mala temporalia: ⁊ iō dicit. Nō em̄ dedit nobis de⁹ spūm timoris sc̄z mundant̄: quia hic de⁹ aufer a nobis. Mat. 10. Nolite timere eos qui occidunt corpus te. Est alii spūs timoris dñi ⁊ sanctus et iste facit ut timeat de⁹: hic aut̄ ē sine pena ⁊ sine offensa ⁊ hic ē a deo. Mat. 10. Imete enī q̄ por ⁊ alia ⁊ corp⁹ pdere in gehennā. Et addit: sed virtutis q̄z p̄ spūm factū dirigimur in malis ⁊ hoc p̄ virtutē sc̄z fortitudinis p̄tra aduersa mudi. Luc. 1y. 16. Sedetur in ciuitate donec indu amini virtute ex alto. Itē dirigimur in bonis q̄z quātum ad affectionē ordinamur p̄ dilectionē charitatis duz q̄z oia que diligat reserf in deū. Unū dicit sed dilectionis. I. Je. 3. Qui nō diligit manet in morte. Itē q̄m ad bona

exteriora ⁊ ideo dicit. Et sobrietatis id ē ois tēperantie seruando debitu modū ⁊ mensurā: vt sc̄z tēperate viātur bonis mundi. I. 2. Sobrie ⁊ iuste et pie viuamus in hoc seculo. Et. I. 3. Opteret ep̄m e ē irrepensibile vnius vxoris virū sobrium. Deinde cū dicit. Noli ⁊ cōspecificat vñi gr̄e et p̄mo excludit cōtraria huic vñi. Se cōndo hortat ad vñi gr̄e ibi. Sed collabora tc̄. A solita autē p̄dicatione poterat impediri ppter duo. P̄io per erubescētia. Sc̄do ex p̄ea apl̄ quā patiebat p̄ prop̄ euā ḡliū: et iō q̄ta ad p̄mū dicit. Noli itaq̄ sc̄z ex quo habes spūm fortitudinis erubescere. Et. Predicatio enī xp̄i si referatur ad sapientiam mundi videbat stulta vnde erubescētia habere videbat. I. Lōz. 1. Mos aut̄ p̄dicam xp̄m crucifixū iudex quidē scandalū: gentilis⁹ aut̄ sc̄tūciā. Et. Bo. p̄mo. Nō em̄ erubesco euāgelio. Luc. 9. Qui me erubuerit et meos sermones huc fli⁹ bōis erubescet. Et. Quantū ad secundū sciendū ē q̄ si latro vider aliquem sui penū erubescit se confiteri sc̄tūciā ei⁹. Sic q̄ apl̄ erat vincens poterat eū timoshe⁹ erubescere: et iō dicit. Neq; me vincit̄ ei⁹. Eph. 6. Nō quo legatiōe fungor in cas thēna. Eccl. 4. Nō reuerearis p̄mū tuū in casu suo. Et. Deinde cū dicit. Sed collabora tc̄. hortat ad vñi gr̄e et primo in generali. Sc̄do ostendit ex qua fiducia hunc vñum aggrediat̄ ibi. Sc̄dm virtutē sc̄z. Hic manifestat q̄d dixit ibi. Non sc̄dm tc̄. sed collabora. Dicit ergo ne erubescas sed sumul meū labora. I. Lōz. 3. Quicq; p̄ p̄ia mercede accepit. Et dicit euāgelio q̄d p̄t ē abla tui easus et hic ē euāgelio p̄dicato datui casus ei si ad laude euāgeli⁹ et vñi crescat. Sap. 3. Bonor laborū glosus ē fruct⁹. Et. Hoc cū fiducia nō pp̄ia q̄ nō sufficiens sum⁹ cogitare aliqd a nobis: q̄d ex nobis. Et. H̄z fm̄ dei virtutē id ē habēdo fiduciā de virtute dei. Isa. 40. Qui dat lassū virtutē et his qui non sunt fortitudine et robur multiplicat̄. Nec virtus manifestat p̄ duo sc̄z q̄tū ad effectū q̄ liberamur a malis. Et iō dicit. Qui nos liberat̄. I. Es. 8. Liberauit nos de manū inimici et insidiatoris in via. Jo. 8. Si filius vos liberauerit et quantum ad hoc q̄ vocat nos ad bōa. Et vocauit vo catione sua sancta: quia vocat ad sanctificandū. Ro. 8. Quos p̄destinavit hos et vocauit. I. 1pe. 2. Qui de te nebris nos vocauit in admirabile lumē suum. Et manus festas quedā que dicit dicēs. Nō fm̄ opa tc̄. vbi ostendit q̄ p̄ virtutē dei liberati ⁊ vocati sum⁹ nō p̄ humānā. Et p̄mo ostendit cām vocationis nře ⁊ liberatioē cā deo. Sc̄do p̄cessū cā ibi. Que data ē et tc̄. Tertio p̄mēdat datorē cause sc̄z gr̄e ⁊ ei⁹ cōseruatore ibi. Qui destruxit tc̄. Dicit ergo vocauit nō q̄ nřam virtutē q̄ sc̄z non per opa nřa que sunt effect⁹ virtutis. Tit. 3. Nō ex opibus iusticie q̄ fecim⁹ nos sc̄z fm̄ suā misericordia saluim⁹ nos fecit tc̄. sed virtutis ei⁹. Et aut̄ duplex cā hūane salutis q̄ ē a deo. Una ē eterna sc̄z ei⁹ p̄destinatio. Alia ē tēporal sc̄z gr̄a iustificans. Quantū ad p̄mū dicit. Sc̄dm p̄posi tū id ē p̄destinatio q̄ ē p̄positū misericordia. Eph. p̄mo Spak dia fm̄ p̄positū voluntatis sue. Ro. 8. His q̄ fm̄ p̄positū vocati sūr sancti tc̄. Quantū ad secundū dicit. Et grām. Ro. 3. Justificati gratis p̄ gr̄am ipsius tc̄. Circa p̄cessū gr̄e primo oīdit quo est p̄parata gr̄a. Sc̄do quo collata. Tertio p̄ q̄z. P̄mū oīdit cū dicit. Que data est tc̄. I. p̄misit ē nobis dari an̄ tpa secularia sicut dicit p̄bo. Seculum nihil aliud ē q̄ mensura durationis aliquarum rerum: vnde diversa secula diversae sunt etates hominū. Unde unum seculū durat mille annis quia homo dicit vivere q̄du est in memoria hominū que nō excedit mille annos. Tempora ergo secularia sunt q̄ mē surat̄ res mutabiles ⁊ hec incepert cum mundo p̄ pre destinatio ante mundū. Eph. 1. Elegit nos in ipso amie

in epistolam II ad Timotheum I

constitutionem mundi *rc.* *Et dicit.* In *xpo* iefur: quia nō sumus electi ut saluemur p̄ prijs meritis: sed per gratiā *xpi*: quia sicut p̄destinavit salutem nostram ita modum salutis nostre. *Joh. pmo.* *Gratia et veritas per iefuz xp̄m facit ē:* *S*ed hec p̄destinatio prius erat occulta sed nūc est manifesta: et quomodo sicut accepta cordis per opa: unde nunc in effectu operis suis electis manifestauit p̄ illuminationē proprie loquitur: manifestare enī est in luce ducere *Job. 18.* *Abscondita pduxit in lucem.* Sic ergo manifestata ē per hoc q̄ misit xp̄m nos illuminantē *Esa. 60.* *Surge illuminare bierusalem quia vent lumen tuum.* *rc.* *Luce pmo.* *Illuminare his qui in tenebris et in umbris mortis sedent rc.* *D*einde cum dicit. Qui destruxit *rc.* cōmendat xp̄m illuminatorem p̄ primo el^o virtutem quantū ad mala que abstulit. *S*ecundo quantū ad bona que cōtulit. *Dicit ergo xp̄s ppter hoc q̄ p nobis passus satifaciat deo pro peccatis nostris. p̄ne Pet. 3.* *Christus semel pro peccatis nostris mortuus ē rc.* *Et peccatum erat causa nostre mortis corporalis Roma. 6.* *Stipēdia enim peccati mors: et ideo destruendo peccatum destruit mortem.* *Osee. 13.* *Ego mors tua o mors rc.* *Cōtulit etiam perfecta bona, primo anime in presenti p̄ gratiam fidei.* *Abac. 2.* *Justus meus ex fide viuit.* Sed ē imperfecta hec vita sed perficietur in gloria. *Jo. 17.* *Hec evita eterna ut cognoscant te rc.* *S*ecundo mortalitatem carnis resultantem ex gloria ase. *i.e.* *Cor. 15.* *Porteret corruptibile hoc induire incorruptionem rc.* *Joh. 10.* *Ego veni ut vitam habeant sc̄z iam per grām et abundantius per gloriā in futuro.* Itē ibidē *Dis* qui viuit et credit in me nō morietur in eternū.

Lectio quarta:

In quo positus sum ego p̄dicator et apostolus et magister gentium. *Ob* quā cām etiā hec patior sed nō confundor. Scio enī cui credidi et certus sum: q̄ potes ē depositū meū seruare in illū dīe. Formā habe sanox verboꝝ que a me audiū in fide et in dilectione in *xpo* iefu. Bonuz depositū custodi p̄ spiritū sanctū qui habitat in nobis. Scis enī hoc q̄ auersi sūt a me oēs qui in asia sunt: ex quibus ē philetus et hermogenes. Det misericordiā domin'one sifori domui: quia sepe me refrigerauit et cātenā mēa non erubuit: sed cū romam venis: set sollicite me q̄sunt et inuenit. Det illi dñs inuenire misericordiam a deo in illa die. Et quanta ephesi ministrauit mihi: tu melius nō.

Supra monuit ad sollicitā *xpi* predicationem: hic inducit ad hoc per sui exemplum et primo ponit hoc. Secundo inducit ad sui sequelam ibi. Formā habens *rc.* Tertio ostendit sequenti necessitatem ibi. Scis hoc *rc.* Itē primo ponit sui officiū. Secundo ostendit que patitur pro sui officiū executione ibi. Ob quā causam *rc.* Tertio spei certitudinem ibi. Scio enim *rc.* Describit autem officiū suum tripliciter: quia dicit se predicatorem ad excitādū ad bonos mores. *infra. 4.* *Predicaverbum. insta opoztione impotente rc.* *Mar. vltimo.* *Predicatē euāgeliū omni creature rc.* *Apostolū ad regendū eccliam q̄ apoſtoli sunt p̄relati ecclie. Sal. 2.* *Qui operatus ē petro ī*

apostolatū circumcisionis operatus ē et mihi inter getes *rc.* *Et magistrum institutū ad docendū fidei sanitatem et cognitionē dei. i.* *Timo. 2.* *Doctor gentium in fide et in veritate. Jobel. 2.* *Filiij syon exultate et letamini in dño deo nostro qui dedit vobis doctorem iusticie rc.* *S*ed dicit in quo positus sū ego *rc.* *Ubi nota tria.* *P*rius q̄ ip̄e nō assumpsit sibi sed ab illo postulat ē *Heb. 5.* *Nemo alsumit sibi honorē sed qui vocatur a deo tanq̄ aaron *rc.* Scđo in positione designat ordo: item firmitas quia fin ordinem rōnū institutus firmiter mansit. *Joh. 15. 6.* *P*rosuit vos ut eatis et fructum afferatis et fructus vester maneat *rc.* *Judicē. 5.* *Stelle manentes ī ordine et cursu suo* *D*einde cum dicit. Ob quā cām *rc.* ostendit que patitur pro sui officiū executione dicens hec aduersa patior sc̄z vincula et tediā: et hoc pro fide *xpi*: *infra. 2.* *Laboro vñp ad vineula *rc.* Et dicit ob hanc cām q̄ pati similes citer nō ē laudabile sed ppter instam cām. *2. Dat. 5.* *B*ut qui persecutionem patiuntur ppter iusticiam *rc.* *E*t iō nō ē et ad confusione qui patit ppter iusticiā. *i.e.* *4.* *Nemo vestrū patiatē quasi homicida aut fur aut maledicus aut alienorum appetitor si autē ut christianus non erubescat *rc.* *Act. 5.* *abant apostoli gaudētes *rc.** *D*einde cum dicit. Scio *rc.* Ponit certitudō spei: que facit eum non cōfundī etiā hec puerit ex magnitudine dei p̄ mitentis. *E*t ideo dicit. Cui credidi *rc.* *E*t nota q̄ uno modo credere aet̄ actua fidei et ē sensus. Scio *rc.* id ē scio q̄ ille qui promisit ē verax et potens ad reddendā vitam eternam quā reponisit homini fideli existenti. *Sed cōtra ex hoc seqñtē q̄ eadē est sc̄ia et fides et idem ē sc̄ituz et creditū qd̄ ē impossibile quia de rōe sc̄iti ē q̄ videat de rōne creditū q̄ nō. Respondeo in fide duo sunt sc̄z id qd̄ creditū et ille cui creditur. De eo qd̄ creditur nō pōt ē sc̄i entia quia sic perderet creditū rōnem sed de eo cui creditū est scientia quia per evidētissimā rōnem ē sc̄itum et de us ē verax. *E*t sic dicit Cui credidi. *i.e.* *Jo. 4.* *Molite omni spiritui credere: sed probate sp̄s si ex deo sunt.* *Proverb. 14.* *Innocēs credit omni verbo *rc.* N*ilo mo dicit credere fidei eius cui cōmitit rem suā et hic sensus ē veritatis quasi dicat. *Neipm.* labores et possessiones credidi. *i.e.* cōmisi deo: scio q̄ potens est depositū meum seruare *rc.* *E*t nota q̄ depositū dicit dupliciter. Uno mō qd̄ ego de posui. *E*t sic hō deponit apud dñū salutē suā qñ se deo totū cōmitit. *i.e.* *Pe. 5.* *D*ēm sollicitudinē vrāni in eū p̄sidentes qm̄ ip̄i cīra est de vobis *rc.* *p.s.* *Tacta sup dñm cursū tuā et ip̄e te enuriet *rc.* N*ō deponit opa sua qñ sc̄z nō statim recipit remunerationē suā sed in posterū. *E*t sic qui bñ facit deponit illud apud dñū: hoc vñp in illum diem quando indicabit occulta dominū: quia tunc redet deus mercedem laborum *stoy. 1.* *Sap. 10. et Esa. 3.* *D*icite iusto qm̄ bene. quoniam fructū adiumentū suāp̄ comeder *rc.* *E*t depositū id ē qd̄ penes me positū sc̄z officiū euangelij. *Act. 9.* *Gas electōis ē milib iste ut portet nōmē meū *rc.* Etia de' ē potens cōseruare suū aplū vñp ad mortē suām.* *D*einde cū dicit. Formā hñs *rc.* inducit ad sc̄itū suū et duplex littera *Ana* dīe habet alterā hñs. Si dīe hñs sic p̄io ponit idoneitatē quā p̄ponit timotheo ad imitandū exemplū apli. Secundo horatur ad imitandū ibi. Bonū depositū *rc.* Apostolus autē bona idoneitatē habuit fin duo. *i.e.* fin eruditōnē quāsumum ad cognitionē. *E*t iō dicit. Sanox verboꝝ *rc.* *Itez fin virtutem.* *Un* dicit. *In fide et dilectione.* Dicit ergo. Mō potes te excusare si patienter te non habeas vñp ad vincula sicut ego: q̄ tu es habens formam sanorum verborum scilicet que non continent falsitatis corruptiōnē. *Litum. 2.* *Loquere que decent sanam doctrinam.* *E*t dicit doctrina sana nō corrupta effectuē quia nos sa****

Explanatio sancti Thome

nos facit. **E**t addit. **Q**ue a me auditum quasi dicit nō es deceptus quia hoc tibi tradidi qđ a xp̄o audiui. **I**. **C**or. ix. **E**go enī accepi a domino qđ a tradidi vobis. **L**uke 10. **Q**ui vos audit me audit mē. **E**t hoc in fide et dilectione quia si aliquis oīa verba sana sciret et nō crederet nō esset idoneus nec etiam diligenter quia di faciliter recedit a doctrina vel per aduersari vel per prospera. **H**eb. ii. **S**ine fide impossibile est placere deo rc. i. **J**ob. 3. **Q**ui non diliguit manet in morte rc. **E**t hoc in xp̄o iesu qđ vera fides ē eorum que xp̄s docuit et vera dilectio ē in xp̄o qui dedit sp̄m sanctum p̄ quē deum diligimus. **H**ec igit̄ habens custodi bonū depositum qđ sc̄z vedi tibi id ē officium p̄dicationis ut nunq̄ a veritate recedas nec propter timorem officii p̄dicationis illo tempore dimittas. **P**rouer. 4. **O**mni custodia serua cor tuum rc. p̄me **T**i mo. 6. **D**omino timothee depositū custodi rc. **E**t hoc custodi bono adiutorio sc̄z per spiritū sanctū. p̄me **C**or. 3. **M**escit quis templum dei estis et spiritus dei habitat in vobis rc. **S**ecundū alia littera monet ad duo. **P**rimo ad sanā doctrinā. **S**ecundo ad perseverantiam in ea sīla quādo et quando nō imitatur. **D**einde cum dicit: sc̄is hoc rc. ostendit necessitatē monitionis ex defectu et profectu aliorū. **Q**uādo enī aliquis videt aliquos socios suos proficeret et aliquos deficeret nūtire sequi bonos. **E**t ideo primo cōmemorat deficentes: sc̄o p̄ficiētes ibi. **D**er misericordiam rc. ostendit ergo quid custodiat als est periculum. p̄me **C**or. 10. **Q**ui si existimat stare vide at ne cadat rc. **E**t ideo dicit. **B**uersi rc. **S**lo. **I**sti fallacia erant pleni similate enim fuerāt aplovi sc̄z addiscerēt unde facerent calūniam apostolo. **I**sti ergo qui sūt auersi a me sunt modo in asia inter quos p̄cipue sunt isti duo qui conuersi sunt per iacobum. **D**einde cū dicit. **D**er misericordiam rc. ostendit alioz p̄feciēt et p̄cipue cu iudicante onēsiphori cōmemorans. **P**rimo bona que sibi contulit rome. **S**ecundo que in asia. **T**em p̄mo optat ei dei misericordiam. **S**ecundo ostendit meritū misericordie. **T**ertio tempus misericordie. **P**rimū cū dicit. **D**er misericordiam rc. Recite optat et misericordia quia presens vita miseria ē **J**ob. 14. **H**omo natus de muliere breui viuens tempore: replet multis miserijs rc. **D**icit der non solum persone sed familię quia ppter bonitatem vni derivatur gratia ad totā familiam. **N**at. 10. **S**i quidez fuerit domus illa digna veniet pax vestra super eam rc. **V**eritū autē misericordia est misericordia quā habebat in apostolum. **A**nde dicit: quia sepe me refrigerauit: sc̄z quietem p̄stante. **N**at. 5. **B**eatū misericordes quoniam ip̄i misericordiam cōsequunt. **E**ccl. 18. **H**onne ardozem refrigerabit roo rc. **P**hil. 16. **C**lēsca sanctoz requieuerunt p̄ te frater rc. **E**t cathēna mēa rc. **I**ntra. 2. **L**abōro vies ad vincula: quasi male operas rc. nō erubuit sed cum romā vnuſſer sollicite ut amicus quesivit. **E**ccl. 6. **S**i possides attīcū in tēpatione posside illus rc. **P**rosuer. 17. **O**mni tempore diligit qui amicus ē rc. **E**ppat autē misericordiam futuri seculi cum dicit. In illa die i qua sc̄z dominus iudicabit oīs qñ misericordia ē necessaria nō solum rome sed et ephesi. **E**t ideo dignus est diuina misericordia.

Capitulum secundū.

Tū ergo fili mi confortare in gra
mia q̄ ē in xp̄o iesu: et que audisti a me p̄ multos testes: hec cōmēda fidelibus hominib⁹ qui idonei erūt et alios docere. **L**abora sicut bon⁹ miles christi iesu. **N**emo militans deo implicat se negocij se-

cularib⁹ vt ei placeat cui se probauit. **M**āntz qui certat in agone: nō coronabit nisi legitime certauerit. **L**aborantē agricolā oporet primū de fructib⁹ accipe. **I**ntellige que dico: dabit enim tibi dominus in omnibus intellectum.

Supra induxit timotheū ad diligentē euangelij p̄dicatiōne: inducit cū hic ad constantē tolerantiam martyrij. **E**t primo inducit eum a sustinendā passionem p̄ salutē fidelium. **S**c̄o docet eum qualiter resistat infidelibus. **I**bi. **M**oli verbis rc. **T**ē primo inducitur p̄ preparatio ad martyriū sustinendū. **S**c̄o exhortatio martyriū ibi. **M**ē mor elo rc. **P**reparatio martyriū p̄mitit quantum ad tria. **P**rimū ē animi fortitudo. **S**c̄om ē bonoz dispensatio ibi. **E**t qui audisti rc. **T**ertiū ē fructus militie laboris ibi. **L**abora rc. **R**egrit autē ad martyriū animi fortitudo que ē circa pericula mortalia: et ideo dicit. **T**u ergo fili mi sc̄z quē per euangelij genui confortare in gratia p̄s. **A**utulter agite et confortetur cor vñm rc. nō in te sc̄cius fortitudo ē vñsa fed in deo. **E**phe. 6. **L**onfortamini in domino et in potentia virtutis eius rc. **T**ū ḡrā. i. gratuito dei dono p̄ xp̄m. **J**o. 1. **H**ā et veritas p̄ iesum xp̄m facta est rc. **S**c̄om est dispensatio bonorum. **C**irca qđ notandum ē q̄ quando aliquis adducit ad mortem disponit de suis. **M**on ergo minus debet esse solliciti ūtū de bonis sp̄labilibus sibi creditis et nō dispereat post eorū mortē sed alijs credant: et ideo monet eum ut si ad martyrium venerit et dispenset doctrinā fidei. **E**t primo ponit quō accepti q̄ p̄ auditū. **A**nde dicit. **Q**ue audisti a me et ego a xp̄o. **E**t dico a me nō singulariter s̄z confirmata p̄ multos testes id ē p̄ legem et p̄ prophetas **J**o. 3. **T**estificata a lege et a p̄phetis rc. **E**el p̄ aplos. i. **C**or. 15. **S**iuē enī ego s̄ue illi sic p̄dicauimus et sic credidit sc̄is rc. **H**ec cōmēda inquantū sunt accepta. **S**ap. 7. **Q**uā sine fictione didici et fine inuidia cōcō rc. **C**ōfide libus hominib⁹ vt sc̄z nō querāt lucrū t̄pale sed gloriam dei. i. **C**or. 4. **H**ic iam queritur inter duplēatores ut filii deis quis inueniat sc̄i rc. **M**at. 2. 4. **I**idelis seruus et prudens quē constituit dñs sup familiā suā rc. **I**ste qui sunt idonei ad dispensandū. **D**ebet autē esse idonei tripliciter. **P**rimo intellectu ut sint sapientes ad intelligentiā. **L**u ce. 21. **E**go dabo vobis os et sapientiā rc. **T**ē lingua sc̄z facundi ad docendū. **A**fa. 50. **D**ñs dedit mibi linguam eruditam et sc̄ia suscitare ēi qui lassus est verbo rc. **T**ē ope q̄ cepit iesus facere et docere. **A**fa. 1. **D**einde cūz dicit. **L**abora rc. p̄gnat tertius sc̄z legitimū militie labor ad quē primo horat. **S**ecundo ponit laboris p̄missum ibi. **M**āntz et qui rc. **T**ertiū militie stipendia. **L**aborantē rc. **T**ē primo horat ad legitimū laborem. **S**c̄o exposuit quā labor sc̄z legitimū ibi. **N**emo rc. **D**icit ergo **Z**abora rc. **E**st autē tripliciter alioz miles xp̄i. **P**rolo in p̄fili pugnat p̄tra p̄tā. **J**ob. 7. **M**ilitia ē vita boīs sup terrā t. 14. **L**uncus dieb⁹ quibus nūc milito expecto rc. **E**t hec pugna ē p̄tra carnē mundā et diabolū. **E**phe. 6. **M**ō ē nobis collectio aduersus carnē et sanguinē rc. **S**c̄o ē aliquis miles xp̄i pugnādo p̄tra errores. 2. **C**orinthio. 10. **B**arma militie nostrae non sunt carnalia: sed potentia deo ad destructionem munitionis confilia destruetos rc. **T**ertia ē militia martyriū contra tyrrannos. **E**t hec est laboriosor. **J**o. 2. 5. **F**unquid ē numer⁹ militiæ eius. **E**t non debet quiescere miles quia dicitur a militia sustinenda. **D**einde cum dicit. **N**emo rc. exponit quid sit legitimus labor. **E**t primo inducit eum ad laborem. **S**ecundo ostendit qualis debet esse bonus miles ibi. **E**t ei pla-